

Bolognia: Etat Romain: / le 11. Lipca 1848.
Hotel de Cris mawet.

Odebrany w Paryżu
D. 17. Lipca 1848
L. N.

Skarowny Sami Niedawiceli

Mimo Panu drizkuz na wiadomosci o wyjezdzie Pana Kaucyckiego. La
zaraz taktre jadz do Siedzislana zely iez w nim znieci i porozumnie.

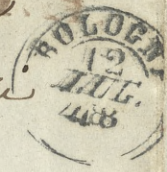
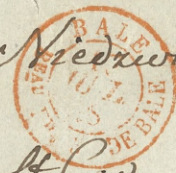
Doty czasu the bilecik do moiej strony - Srope Pana abigi byt tak przuray Jan
go ^{zaraz} addae i wprygotosi gedyby miai karyz pifanie w te strony, ranyt iez upredzie
ne czas aby mi mogta Wilka stow dotaryz.

Prope moie naryzbyte uprusowanie oswiadowzi Lizin - Lizinie Wirtembergiz - Lipce
ryjny - Sami Ceryi - Sami Benoit - Klancin pisknie Sami Stofnickimur i Srope
mi ze mi the niemato dokuryt, jakis Pan Crevaycki, narywuciez iez jego protegi,
ktory skansinckim przybyt do Wlachy - porucit go, pofust do Menezi -
prybat do Antoinettego - porucit go - przybyt do Bolonii - wperlem
go - byt niezalozony i masiatem wyphanej radzowi. —

Bywai xedoi mo: Kachany Sami Niedawiceli i panizta nam
doniesi gedyby byto co warnezo na swieci Sarytkin
Karycki

Streaniz

Monsieur Leonard *Neckiewicz*

2. Rue St Louis en l'Isle

Paris

Oranski

12 13

[Faint, illegible handwriting on the reverse side of the paper]

544

Generał Breński do Niedzwieckiego, w Paryżu

Mój drogi Panie Niedzwiecki, - Posyłam kopię mego stanu
służby. Można wziąć z niego co potrzeba.

Złożone są także w Towarzystwie naszym, moje pamiętniki.
Tam są szczegóły wszystkiego z dowodami, na wszystko co tu w treści
umieszczone.

Dziękuję ci za pamięć o mnie i łaczący wyraz szacunku i przyjaźni

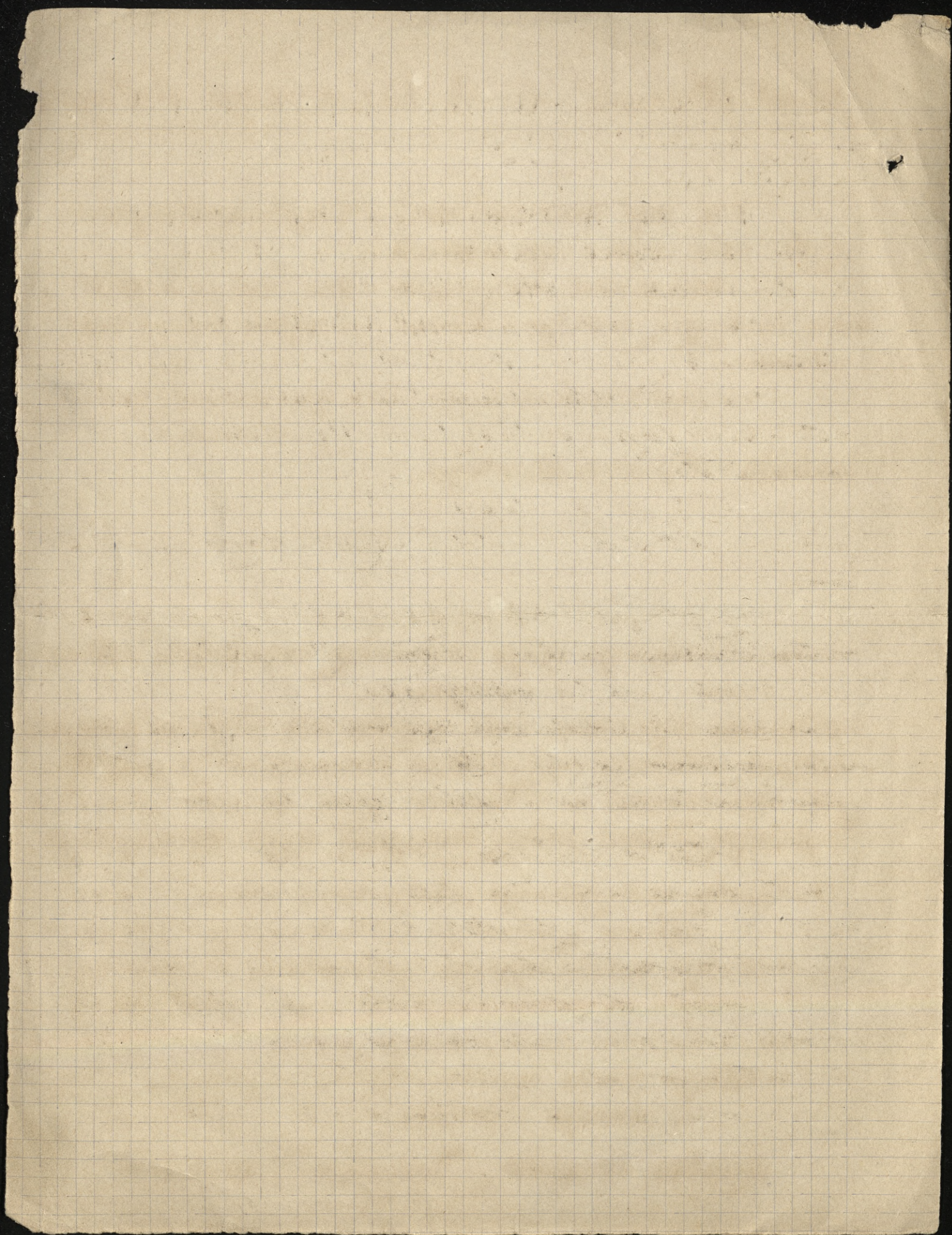
Breński

Poniedziałek (?) 18° X kwietnia 1881. w Paryżu

Treściowy Stan Służby

Felixa Breńskiego, byłego pułkownika wojsk polskich w 1831 roku,
a na wygnaniu
Pułkownika Organizatora Pułku Piechoty dla Królowej Portugalskiej
następnie, pułkownika wojsk Sardynsko-Piemontskich; Generała Dywizji
wojsk Turckich na Kaukazie; później, Brigadier-Generała
Angielskiego Dywizji Polskiej Kontyngensu Anglo-Ottomańskiego
Kawalera Krzyża Wojskowego Polskiego [Virtuti militari], i Orderu
Królewsko-Sardynskiego S. M. Maurycyego i Łazara
Ozdobionego medalem wojskowym tegoż Królestwa "al'valoremilitare";
Drugim na pamiątkę odbytych Kampanii 1848 i 1849 r.
Kommandora orderu Cesarstwa Turckiego "Medydie";
i ozdobionego medalem francuskim Strz. Bełeny, na pamiątkę służby wojsko-
wej pierwszego Cesarstwa

Sporządzony na zasadzie Oryginalnych Dokumentów

Felix Klemens Breński (Zabędz), Syn Teodora i
 Brygitty Falęckich, urodził się 20 Listopada 1794 r., we wsi
 Brezewie, w poznańskim.

Wszedł w służbę wojskową Regimentu Warszawskiego dnia 15°
 Czerwca 1811. Postąpił na Sierżanta starszego, 4° Listopada tegoż roku
 na adjutanta / podoficera, 10° Maja 1812°.

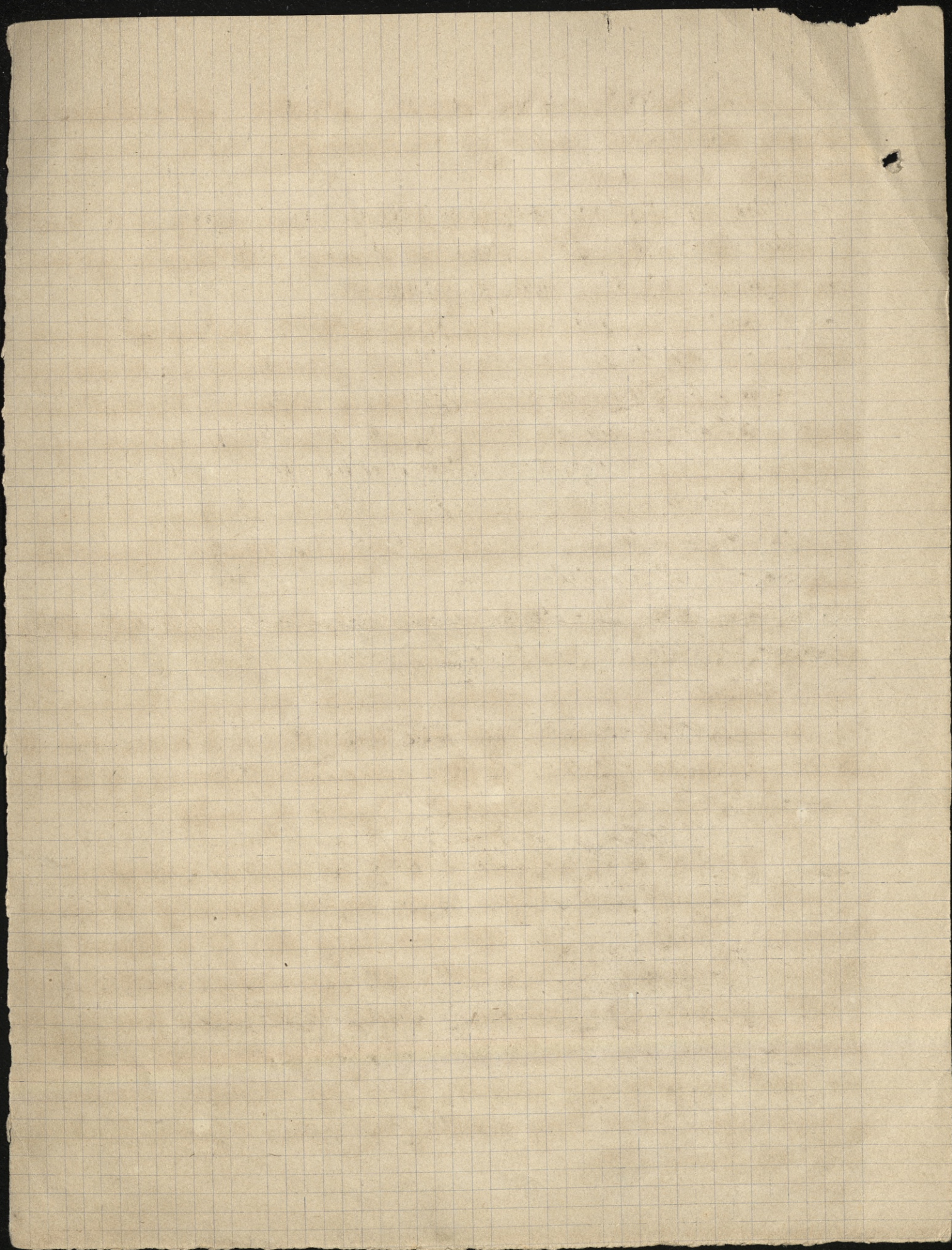
Odbił Kampanie przeciw Rosji w 1812°. W bitwie pod Chmurą,
 12° Listopada 1812, ranny, dostał się do niewoli, gdzie został przez 19 miesięcy.

Po skończonej wojnie, umieszczony jako Podporucznik dnia 25° Marca
 1815°, w Pułku Pierwszym Strzelców Piesznych, wojska nowo utworzonego
 Królestwa Polskiego.

Dnia 2° Marca 1816, mianowany adjutantem Polowym przy boku
 Generała Dywizji Barona Chłopickiego, Dowódcy pierwszej Dywizji Pie-
 -choty.

Dnia 9° Grudnia 1818, przeniesiony do boku Generała Wkrabi De-
 -stockiego Stanisława (Stasia), Dowódcy tejże Dywizji, w miejsce Ge-
 -nerała ~~prototypu~~ Chłopickiego, wydziałego ze służby. W Marcu 1819, postąpił
 na porucznika. W Wrześniu, tegoż roku, przeniesiony co do starszeństwa do
 Pułku Grenadierów Gwardii. W 1827, mianowany Kapitanem. W 1829,
 mianowany Szefem Sztabu Pierwszej Dywizji Piechoty.

W wojnie o niepodległość w 1830/31, po zniesieniu prerogatyw
 Gwardii, otrzymał znaki Majora, to jest, stopnia odpowiedniego stopniowi
 Kapitana Gwardii. Dnia 19° i 20° Lutego 1831, był w bitwach pod
 Olszynką Grochowską. Dnia 24° i 25° tegoż miesiąca, pod Odziałoleką;
 i 26° z południa, pod Grochowem. Stopień / Oulcownika, dany mu przy
 odnrocie wojska, przez naczelnie kommandującego Wiccia Radziwiłła,
 nie został mu przyznany nazajtrrz przez jego następcę, Generała
 Skrzyneckiego. Za te bitwy ozdobiony Krzyżem Wojskowym Polskim,
 dnia 9° Marca 1831.

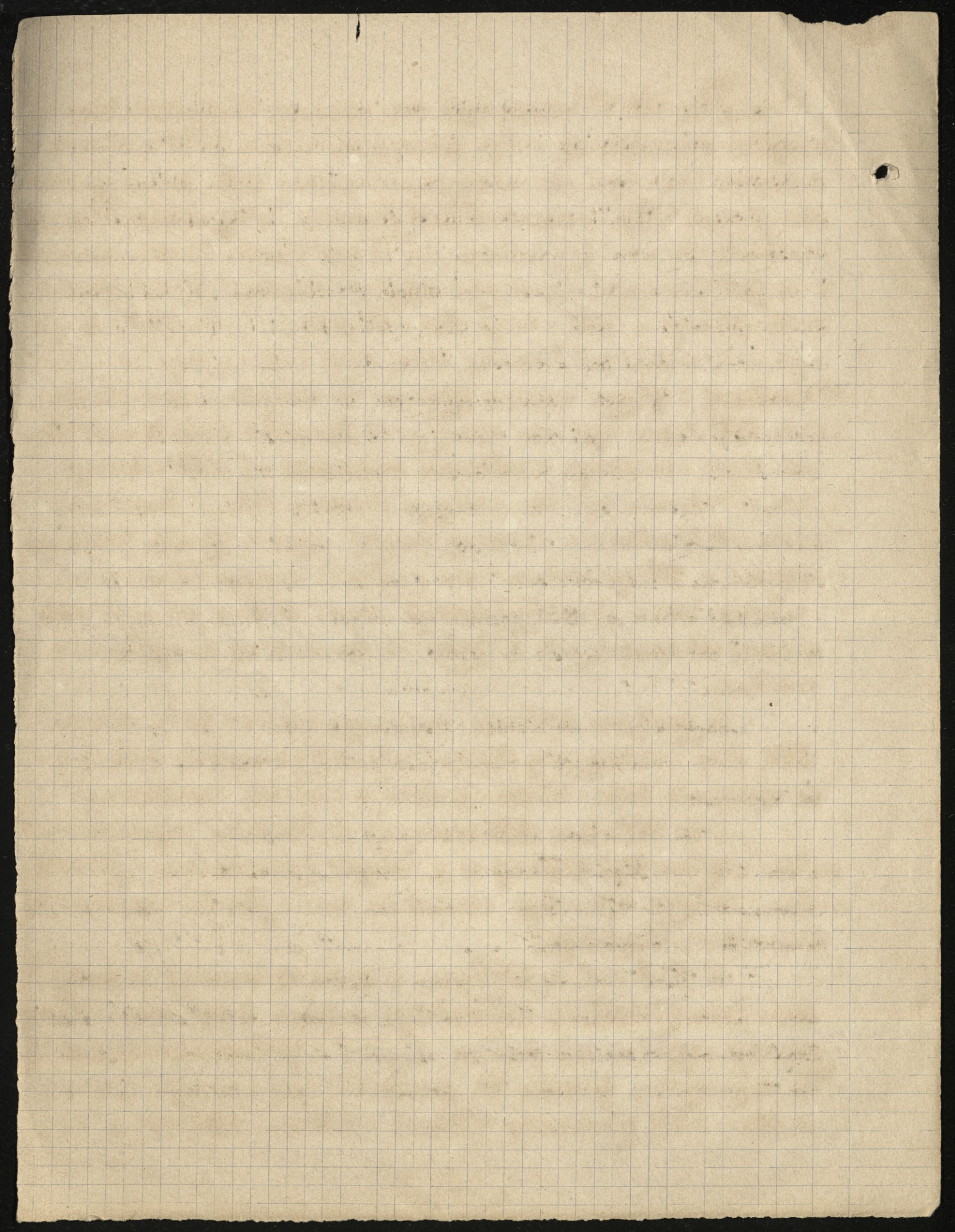
Dnia 6^{go} Kwietnia tegoż roku, mianowany Podpułkownikiem za szczególne odznaczenie się w boju pod Wawrem na dniu 31^{szym} Marca. W miesiącu Maja tegoż roku, mianowany Dowódcą pułku pierwszego Strzelców pieszych. Był w utarczkach pod Brzeczycem, Długosiodłem, Kewkami, Nadborami, Rudkami i Tykocinem. Za wzięcie Tykocina i mostów na Narwi i na Grobli Tykocińskiej, otrzymał Krzyż Wojskowy Kawalerski [Zawiadomienie Sztabu Głównego z 25^{go} Maja 1831, N. 1240]. Dnia 26^{go} Maja tegoż roku, w bitwie pod Ostrołką, ciężko ranny w prawą nogę od Kuli Karabinowej, i ogłoszony rozkazem dziennym za szczególne odznaczenie się. Dnia 25^{go} Sierpnia tegoż roku, mianowany Pułkownikiem Szefem Sztabu Prezesa Rządu Narodowego, z zaliczeniem starszeństwa od 25^{go} Lutego. Dnia 12^{go} Września tegoż roku, mianowany Dowódcą Pułku Grenadierów. Dnia 4^{go} Października, Dowódcą czwartej Dywizji Piechoty, pierwszego Korpusu; a 5^{go} tego miesiąca, wraz z całym Korpusem pod rozkazami Naczelnego Wodza Generała Rybińskiego, wstąpił do Prus, gdzie miał sobie powierzoną administrację całej Piechoty, aż do udania się na wychodźstwo do Francji.

Za przybyciem do Francji, przeznaczony został pod 25^{ty} Kwietnia 1832, przez Ministra wojny, Wiccia Dalmacji [Marzałka Soult], do sprawdzenia stopni Oficerów Polskich w Zakładzie Awenionkim.

Dnia 26^{go} Lipca 1833, mianowany Pułkownikiem, organizatorem Pułku Piechoty Regii Polskiej w Portugalii [Zawiadomienie Generała Bem, Dowódcy tejże Regii, zatwierdzone przez Generała Vasconcelles Kommissarza Rządowego].

W 1848, udał się do Rzymu w skutek Konwencji zawartej przez Pana Władysława Zamoyckiego w imieniu Wiccia Adama Czartoryskiego, mającej na celu formację Dywizji z Polaków, w służbie Papieża. Co nie przyszedłoby do skutku dla przeszkód Dyplomatycznych, udał się do Obozu Króla Sardynijskiego, Karola Alberta, pod Mantuę, przy

Ostanie

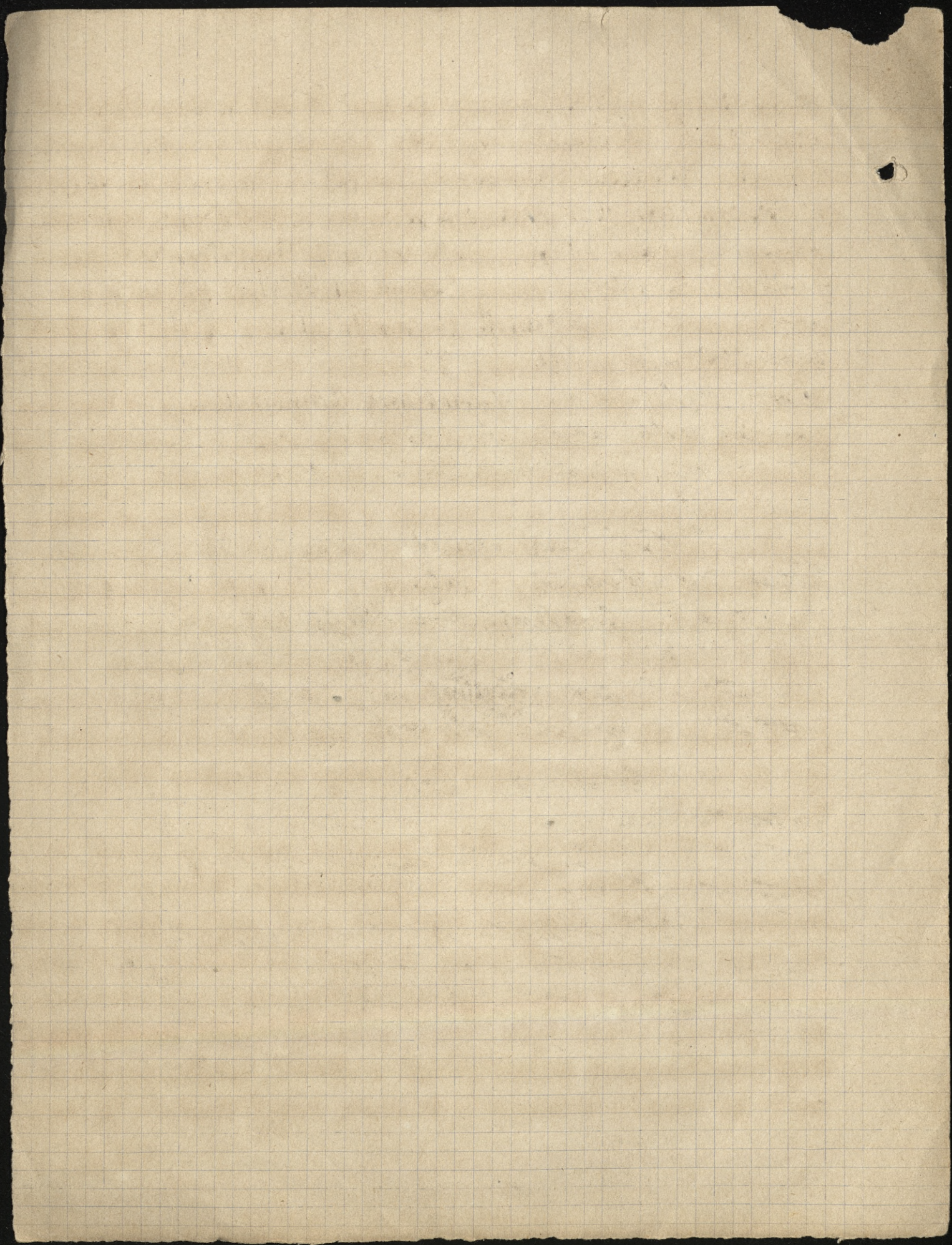

Sztacie którego robił Kampanię przeciw Austrii, o niepodległość Włoch; i dnia 9° Sierpnia, tegoż roku, umieszczony w swoim stopniu Pułkownika, w Wojsku Królestwa Sardynii; z przeznaczeniem do Sztabu Głównego Armii. Rozkazem dziennym z 23° Sierpnia, tegoż roku, ogłoszony zaszczytnie za odznaczenie się w Bitwach pod Kuortoszą i Mediolanem. W tej ostatniej bitwie, stracił pod sobą konia od kuli armatniej. Robił także Kampanię przeciw Austrii w 1849°. Był w Bitwach pod Sforceską i Nowarą, dnia 21 i 23 Marca tegoż 1849. Dnia 12° Maja, przeznaczony na tymczasowego Dowódcę jedynastego Pułku Piechoty; a dnia 29° tego miesiąca, na stałego jego Dowódcę. Dekretem Królewskim, z dnia 27° Września, otrzymał naturalizację sardyńską; a Dekretem, z 18° Października, ozdobiony medalem srebrnym za waleczność "al valore militare" za odznaczenie się w bitwach pod Sforceską i Nowarą. Dekretem Królewskim z dnia 15° Lutego 1851, został, na własne żądanie, uwolniony od służby i otrzymał pensję retyretową z pozwoleniem noszenia mundur, tudzież mianowany Kawalerem Orderu Ś. Maurycyego i Łazarza. [To podanie się o uwolnienie od służby, pod pozorem słabości zdrowia, było skutkiem reklamacji Rządu Rosyjskiego do Rządów Belgii i Piemonta.]

W Październiku 1853, powołany został do Turcji za pośrednictwem Xięcia Adama Czartoryskiego. Stanął w Konstantynopolu, 24° Listopada tegoż roku; skąd wysłany przez ministra wojny, Mehmed Aali paszę, do armii anatolskiej do Kars, w Azji Mniejszej, w stopniu Generała Brygady, z przeznaczeniem do Głównego Sztabu tejże Armii, z nazwą turecką "Szakin pasza". Odbił tam Kampanię przeciw Rosji w 1854°, jako pod-Szef Sztabu armii, pod naczelną Kommandą Muszyra, Zaryff Mustafa Paşy.

H.

W bitwie

Po bitwie pod Kuruk-Déré, powrócił, w miesiącu Październiku 1854, do Konstantynopola; skąd, na początku 1855°, wysłany został w misji politycznej do Turynu, a to w skutek porozumienia się Wielkiego Wezyra, Aali Paszy, z Baronem Tecco, ministrem pełnomocnym Sardynii. Z początkiem 1856°, powrócił do Turcii i, w stopniu Generata Brygady (Brigadier-General), dowodził Piechotą Dywizii Poloskiej [Dywizja Kozaków Sultanskich Kontyngensu Anglo-Ottomańskiego], pod komendą General-majora hrabi Władysława Zamojskiego, która, po zawarciu pokoju, rozwiązana została. Przy jej rozwiązaniu, Rząd Turcki udzielił mu order medycie 3^oiej Klasy (Komandorski).

W 1856, Rząd francuski udzielił mu medal Świętej Heleny, jako Wojskowemu z Pierwszego Cesarstwa. Drevet pod nr 169, Chancellerie de la Legion d'Honneur.

W 1862, książę Władysław Czartoryski wysłał go, w misji polityczno-religijnej, do Konstantynopola i do prowincji nad Dunajskich w interesie wychodźstwa Poloskiego.

W 1863, podczas Powstania Narodowego, był Dyrektorem Biura Wojskowego, utworzonego w Paryżu w celu wspierania tegoż Powstania i zajmowania się potrzebami przybywających Wychodźców.

W 1865, stosownie do wyciągu z posiedzenia Rady Gospodarczej Pułku Jedynastego Piechoty, Rząd Włoski udzielił mu medal (medaille commémorative) za Kampanie Włoskie 1848° i 1849° roku.

Za Zgodność tego Wyciągu
Paryż, dnia 31° marca 1881
G^o Breanowski

[Druk wuketa. fnes Nodiu.
Album ^{Album} Musum Natu Rapporwyll. Wienie panigokowy.
Rapporwyll 1881 3.380-385]

Odczytany w Dworku
17 g. Września 1882 r.

519
Paris - Autecuil 17. Septembre 1882
69. Rue du Point-du-Jour.

Kochany Panie Niedziwiński.

Nieprzypominam sobie abyś mi
kiedy wspomniał lub napisał coś
o wydawaniu piśmie „Wieniec pamięci”

Ale niemożę pojąć żebyś sobie ktoś
pozwolił wydawać moją Biografię
bez mojej wiedzy i bez zezwolenia się
ze mną; bo na samoprzód nie jest
nierna doświadczenie i może być pisane podług
swojej fantazji; kiedy przecie ja
jestem jeszcze żyjący.

Terzili

Jeżeli czyz szerepans z moich pamięt-
ników, starych w naszym Towar-
zystwie, to popędzono willie nadu-
życie; bo składa się je, rozstrzygnem sobie
czy za mego życia nie były wydawane.

Wielki mi zrobisz taskę, przytaniem
mi tego szwartego refytu, bo niewiem
gdzie go można dostać; spodziewam
nieuważając kosztu, aleym się mógł
wzłoczyć, czy potrzebna jest probstawa
lub nie!

Luź mi przed rokkiem zrobisz Pan
Knapowski nieprzyjemność, wydaniem
pamiętników Pana Michała Budzyskiego
w których abawda o mnie napisz.

co do

fikcyjny jelleys, nibyto, maicy
 rozmany z Hollem Karolem Albertem
 w Holmii pod Miedgolaniem. Przeciw
 orknam protestantow; i tuż
 Pan Włepawski: maicy protestacye
 w Dzienniku Pornciickim, zamieścił.

Lekam się, (miedzy nami mówię)
 żeby mnie w rym nie skomponisto,
 mano w ocrach przed wstorkiego,
 Ktoż mi dał penaze wstretowey.

Orknam będy z upragnieniem dwojgo
 Kefrytu i ferdernia Cez porowawiam

P. Meaus

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher but appears to contain several lines of prose.

B.K. 2409.